

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Edukacji w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Edukacji Narodowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Izabela Ziętka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Jan Kosiński-Gortych, naczelnik w Departamencie Edukacji Włączającej, e-mail: jan.kosinski-gortych@men.gov.pl Teresa Szopińska-Grodzka, główny specjalista w Departamencie Edukacji Włączającej, e-mail: teresa.szopinska-grodzka@men.gov.pl	Data sporządzenia: 1 sierpnia 2025 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 127 ust. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Edukacji – 72 Aktualizacja – l.p. 86
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
Jaki problem jest rozwiązywany?	
Projektowane rozporządzenie Ministra Edukacji w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 127 ust. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Wydanie nowego rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 września 2017 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 2061) wynika z potrzeby uwzględnienia postulatów dyrektorów publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, zwanych dalej „poradniami”, szkół, rodziców uczniów, ekspertów ze Związku Zawodowego Rada Poradnictwa. Proponowane zmiany w rozporządzeniu mają na celu dostosowanie funkcjonowania poradni do współczesnych wyzwań. Celem zmian jest poprawa organizacji, jakości i dostępności usług świadczonych przez poradnie, a także wzmocnienie roli decyzyjnej zespołów orzekających działających w poradniach. Dodatkowo nowe rozwiązania mają na celu usunięcie niejasności i doprecyzowanie przepisów oraz uproszczenie wzorów orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające, w tym uregulowanie kwestii zaleceń zawartych w orzeczeniach, jak również zapewnienie przekazywania przez poradnie orzeczeń i opinii do przedszkoli i szkół.	
Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	
Rekomendowane rozwiązania przewidują usprawnienie organizacji pracy zespołów orzekających w poradniach, zwiększenie efektywności ich procesów decyzyjnych oraz optymalizację wykorzystania zasobów kadrowych w celu podniesienia jakości, trafności i dostępności świadczonego wsparcia. Wprowadzone zmiany rozszerzają zakres kompetencji wszystkich poradni, uprawniając je do wydawania orzeczeń we wszystkich obszarach kształcenia specjalnego, w tym w odniesieniu do dzieci i uczniów:	

nieśłyszących, słabosłyszących, niewidomych, słabowidzących oraz z autyzmem, w tym zespołem Aspergera. Umożliwi to zwiększenie dostępności poradni dla rodziców i ich dzieci, skracając czas oczekiwania na przyjęcie i wydanie orzeczenia oraz uzyskanie adekwatnego wsparcia dostosowanego do indywidualnych potrzeb osób objętych pomocą.

Zmiany te obejmą również podniesienie kompetencji nauczycieli specjalistów, którzy będą zobowiązani do posiadania kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2024 r. poz. 986 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 620), odpowiednich do rodzaju niepełnosprawności. Ponadto, poradnie zostaną wyposażone w narzędzia diagnostyczne umożliwiające ocenę indywidualnych potrzeb rozwojowych, edukacyjnych oraz psychofizycznych dzieci i uczniów z wymienionych grup.

W § 3 ust. 2 projektu rozporządzenia wprowadzono zmianę porządkującą polegającą na wskazaniu zespołu orzekającego właściwego do wydania opinii lub orzeczenia dla dziecka lub ucznia posiadającego zezwolenie, wydane na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe – orzeczenia będą wydawane przez zespoły działające w publicznych poradniach, na terenie działania których znajduje się siedziba przedszkola lub szkoły, której dyrektor wydał ww. zezwolenie. Zespół w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, w zaleceniach, będzie obowiązany ocenić wpływ spełniania obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki poza szkołą na prawidłowy rozwój psychospołeczny dziecka lub ucznia. Takie rozwiązanie pozwoli rodzicom na podejmowanie trafnych decyzji dotyczących realizacji obowiązku szkolnego i/lub obowiązku nauki przez ich dzieci poza szkołą. W tym zakresie zostaną wskazane przez zespół orzekający w części orzeczenia pn. „Dodatkowe informacje” (wzór orzeczenia określony w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia).

W § 4 projektu rozporządzenia określono skład zespołów i uzależniono go od specyfiki rozpatrywanych spraw, co ma przyczynić się do zwiększenia efektywności ich pracy. Zmiana umożliwia fakultatywny udział lekarza w składzie zespołu orzekającego, zamiast dotychczasowego obowiązku, a decyzja o jego obecności będzie należała do przewodniczącego zespołu. Ponadto wprowadzono możliwość uczestnictwa w posiedzeniu zespołu orzekającego członka zespołu leczącego dziecko lub ucznia, w przypadku dzieci i uczniów objętych leczeniem psychiatrycznym, a także asystenta międzykulturowego lub osoby posługującej się językiem kraju pochodzenia dziecka lub ucznia, w szczególności osoby posługującej się językiem ukraińskim. Zmiany te wpłyną na usprawnienie procesu rozpatrywanych spraw przez zespoły orzekające i pełne rozpoznanie trudności i potrzeb dzieci i uczniów oraz organizowania odpowiadającego na ich potrzeby procesu wsparcia.

Projektowane przepisy § 6, regulujące zakres dokumentacji składanej wraz z wnioskiem o wydanie orzeczenia lub opinii, mają na celu usprawnienie i przyspieszenie procesu orzekania, opiniowania oraz podejmowania decyzji przez zespół. W § 6 ust. 2 pkt 6 wprowadzono obowiązek dołączenia przez wnioskodawcę, będącego rodzicem podpisującym wniosek, oświadczenia o przyczynie braku podpisu drugiego rodzica na wniosku lub braku złożenia przez niego oświadczeń, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 1–4. Celem tej zmiany jest zapewnienie wymogu zgromadzenia kompletnej dokumentacji oraz umożliwienie zespołowi podjęcia merytorycznej decyzji, również w przypadkach, gdy drugi rodzic z różnych przyczyn nie uczestniczy w procedurze składania wniosku. Przepis ten eliminuje wątpliwości interpretacyjne i przeciwdziała przedłużaniu postępowania zespołu z powodów formalnych. Dodatkowo, w przypadku, gdy oboje rodzice posiadają pełnię praw rodzicielskich, zmiana ma na celu zapewnienie poszanowania tych praw oraz prawa do ochrony interesu dziecka przez obydwoje rodziców. Ponadto przepisy zawarte w § 6 mają na

celu usprawnienie procesu rozpatrywania wniosków o wydanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z powodu niepełnosprawności poprzez wprowadzenie precyzyjnych wymogów dotyczących dokumentacji. Zgodnie z § 6 ust. 3 projektu rozporządzenia, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć dokumentację uzasadniającą wniosek, w tym opinie i zaświadczenia specjalistów, wyniki obserwacji, badań psychologicznych, pedagogicznych i lekarskich, oraz dokumentację z terapii, rehabilitacji i leczenia specjalistycznego. Jeżeli wniosek był poprzedzony obserwacjami lub badaniami diagnostycznymi, wyniki tych badań są dołączane do wniosku (§ 6 ust. 3). W odniesieniu do wniosku o orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego w związku z rodzajem niepełnosprawności, wnioskodawca zobowiązany jest dołączyć zaświadczenie lekarskie zawierające rozpoznanie medyczne, kopię dokumentacji leczenia zawierające informacje o jego czasie i przebiegu (§ 6 ust. 4). W przypadku dzieci objętych opieką psychiatryczną, wnioskodawca ma obowiązek dołączyć informację od zespołu leczącego, zawierającą wskazówki do pracy z dzieckiem w placówce, do której dziecko lub uczeń uczęszcza (§ 6 ust. 5). Jeżeli do wydania opinii lub orzeczenia innego niż orzeczenie o kształceniu specjalnym potrzebna jest informacja o stanie zdrowia, wnioskodawca jest zobowiązany dostarczyć odpowiednie zaświadczenie lekarskie. Przewidziane zmiany mają umożliwić zespołowi zebranie niezbędnych informacji, które pomogą określić, czy zachodzi potrzeba kształcenia specjalnego, oraz jakiego wsparcia wymaga dziecko lub uczeń w szkole lub placówce oświatowej.

W § 7 w zakresie dokumentacji wprowadza się obowiązek przedłożenia opinii dotyczącej sytuacji dydaktycznej i wychowawczej dziecka lub ucznia, na wystąpienie przewodniczącego zespołu w celu uzyskania charakterystyki funkcjonowania dziecka lub ucznia w przedszkolu, szkole, placówce lub ośrodku. Celem tej regulacji jest zapewnienie zespołowi możliwości podjęcia decyzji w oparciu o możliwie najbardziej kompleksowy i aktualny obraz sytuacji dziecka, obejmujący zarówno trudności w funkcjonowaniu, jak i mocne strony oraz uzdolnienia. Zakres informacji, określony w § 7 ust. 6, obejmuje wyniki obserwacji, działania diagnostyczne prowadzone w placówce, opis trudności i zasobów dziecka, informacje o dotychczas udzielanym wsparciu, jego formach, czasie trwania i skuteczności, a także wnioski dotyczące dalszej pracy z dzieckiem. W przypadku dzieci objętych kształceniem specjalnym dołączana jest aktualna wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania, a w przypadku dzieci uczestniczących w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych – aktualna okresowa ocena funkcjonowania. Integralnym elementem opinii przekazywanej przez szkołę są także dane dotyczące rodzaju trudności w realizacji programu, zakresu podejmowanych działań wspierających, w tym w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej, oraz ocena ich efektywności. Opinia o funkcjonowaniu dziecka lub ucznia w przedszkolu, szkole, placówce lub ośrodku powinna być opisana w odniesieniu do obszarów aktywności i uczestniczenia dziecka, zgodnie z Międzynarodową Klasyfikacją Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF), w sposób dostosowany do wieku i poziomu rozwoju psychofizycznego. W przypadku dzieci w wieku przedszkolnym obejmują one m.in. uczenie się i stosowanie wiedzy, porozumiewanie się, funkcjonowanie społeczne, aktywność ruchową i dbanie o siebie, samodzielność. W odniesieniu do uczniów szkolnych obejmują one, m.in.: uczenie się i stosowanie wiedzy, wykonywanie zadań i obowiązków, porozumiewanie się, życie domowe, relacje społeczne oraz funkcjonowanie w społeczności szkolnej i lokalnej. Obowiązek przekazania opinii przez dyrektora placówki został uzupełniony o wskazanie terminu – maksymalnie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, co zapewnia sprawność procedury. Zgromadzenie przez zespół tak szerokiego i usystematyzowanego materiału umożliwi dokładniejsze rozpoznanie potrzeb dziecka lub ucznia oraz trafniejszy dobór zaleceń i form wsparcia, co sprzyja zwiększeniu skuteczności oddziaływań edukacyjnych i wychowawczych.

Przepis § 8 ust. 1 rozporządzenia reguluje zasady przeprowadzania oceny funkcjonowania dziecka lub ucznia, stanowiącej podstawę do wydania opinii lub orzeczenia o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju, kształcenia specjalnego, indywidualnego nauczania lub zajęć rewalidacyjno-wychowawczych. Ocena ta, dokonywana przez zespół i uwzględnia dane określone w ust. 2 pkt 1–5 i ma na celu identyfikację barier oraz zasobów wpływających na funkcjonowanie dziecka w środowisku edukacyjnym i społecznym. Zakres analizy obejmuje m.in. sprawność motoryczną, percepcyjną, poznawczą, emocjonalno-społeczną oraz stan zdrowia psychicznego, które mogą wpływać na codzienne aktywności. Istotnym elementem oceny jest również analiza trudności w realizacji programu nauczania lub programu wychowania przedszkolnego oraz skuteczności dotychczas podejmowanych działań wspierających. Szczególne znaczenie przypisuje się analizie aktywności i uczestniczenia dziecka lub ucznia w różnych obszarach życia, zgodnie z Międzynarodową Klasyfikacją Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF), adekwatnie do jego wieku i poziomu rozwoju psychofizycznego. Ocena ta pozwala określić, w jakim zakresie dziecko komunikuje się, uczy się, nawiązuje relacje, porusza się, dba o siebie oraz uczestniczy w życiu rodzinnym i społecznym, a także jakie znaczenie mają czynniki środowiskowe w jego codziennym funkcjonowaniu. Źródła informacji, określone w ust. 3, obejmują dane od rodziców, nauczycieli, specjalistów, instytucji oraz – z uwzględnieniem wieku i możliwości – także od samego dziecka. Pozwala to na pełniejsze i trafniejsze rozpoznanie potrzeb i możliwości dziecka lub ucznia. W celu zapewnienia rzetelności diagnozy, § 8 ust. 4 i 5 przewiduje obowiązek stosowania metod opartych na dowodach naukowych, adekwatnych do możliwości dziecka i stosowanych przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje. Efektem opisanych rozwiązań jest zapewnienie trafnej, rzetelnej i kompleksowej oceny funkcjonowania dziecka lub ucznia, która umożliwi dobór odpowiedniego wsparcia. Dzięki temu decyzje o formie pomocy będą podejmowane na podstawie rzeczywistych potrzeb dziecka lub ucznia, z uwzględnieniem jego możliwości i trudności wynikających z uwarunkowań środowiska szkolnego i pozaszkolnego, w których funkcjonuje. Zgodnie z przepisem § 37 projektu rozporządzenia przepisy zawarte w § 7 ust. 6 i 7 i § 8 projektu rozporządzenia zaczną obowiązywać od dnia 1 kwietnia 2026 r. Takie rozwiązanie ma na celu zapewnienie odpowiedniego czasu na przygotowanie się przedszkola, szkoły, ośrodka, placówki do wprowadzanych zmian.

Przepisy § 9–11 rozporządzenia dotyczą zasad wydawania orzeczeń i opinii dla dzieci i uczniów o ich zróżnicowanych potrzebach wynikających z barier językowych, kulturowych oraz niepełnosprawności sensorycznych. W § 9 uwzględniono konieczność dostosowania procesu diagnostycznego dla dzieci należących do mniejszości narodowych, etnicznych, posługujących się językiem regionalnym lub niemówiących po polsku. Wskazano na potrzebę stosowania testów niewerbalnych i kulturowo neutralnych oraz korzystania z pomocy osób wspierających komunikację np. asystenta edukacji romskiej, tłumacza. Ma to zagwarantować rzetelność diagnozy i adekwatność formułowanych wniosków. Przepisy § 10 dotyczą wydawania orzeczeń lub opinii dla dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchu. Ocenie podlega nie tylko stopień uszkodzenia słuchu, ale też sposób komunikowania się – werbalnego i migowego – oraz funkcjonowanie w środowisku domowym i szkolnym. Znaczenie mają warunki akustyczne, dostępność technologii wspierających oraz przystępne rozwiązania organizacyjne zwiększające dostępność treści edukacyjnych. W przypadku wydania orzeczenia lub opinii dotyczących dzieci lub uczniów niewidomych i słabowidzących, o których mowa w § 11, należy w diagnozie funkcjonowania dziecka i ucznia dodatkowo uwzględnić dane medyczne dotyczące parametrów ostrości wzroku, pole widzenia i rokowania, ocenę tyflopedagoga. Niezbędna jest także analiza funkcji wzrokowych, możliwości korzystania ze wzroku w procesie uczenia się, a także zdolności kompensacyjnych opartych na innych zmysłach, jak słuch, dotyk czy orientacja przestrzenna. Dla uczniów słabowidzących ważne jest dostosowanie warunków uczenia się, takich

jak oświetlenie, czcionka, prezentacja materiału czy usytuowanie w sali. U uczniów niewidomych należy dodatkowo ocenić m.in. znajomość posługiwania się systemem Braille’a, umiejętność poruszania się z pomocą, poziom orientacji przestrzennej. Ważne tu są kwestie dostępności środowiska przedszkola lub szkoły, w tym budynków, wyposażenia oraz szlaki komunikacyjne do potrzeb ucznia. Badania diagnostyczne muszą być dostosowane do percepcyjnych możliwości uczniów niewidomych i nie mogą opierać się na materiałach wizualnych. Ich celem jest zapewnienie rzetelnej diagnozy i trafnych zaleceń. W efekcie przepisy te pozwalają lepiej rozpoznać potrzeby uczniów z dysfunkcją wzroku i zaplanować skuteczne wsparcie, sprzyjające ich rozwojowi, samodzielności i uczestniczeniu w życiu przedszkola, szkoły, placówki lub ośrodka. Efektem wprowadzonych przepisów § 9–11 projektu dotyczących zasad wydawania orzeczeń i opinii w odniesieniu do dzieci i uczniów o zróżnicowanych potrzebach wynikających z barier językowych, kulturowych oraz niepełnosprawności sensorycznych jest zapewnienie, aby orzeczenia i opinie były wydawane na podstawie pełnego rozpoznania sytuacji dziecka lub ucznia, z uwzględnieniem różnorodnych barier i zasobów. Dzięki temu wsparcie edukacyjne i rozwojowe może być realnie dostosowane do potrzeb dziecka lub ucznia, a proces jego kształcenia dostępny i skuteczny.

Projektodawca w rozporządzeniu wzmocnił kompetencje decyzyjne zespołu orzekającego. Zgodnie z § 12 ust. 3, zespół, wydając orzeczenie lub opinię, dokonuje analizy, na podstawie dokumentacji, o której mowa w § 6, opinii, o której mowa w § 7 ust. 2, i przeprowadzonej oceny funkcjonowania dziecka lub ucznia, o której mowa w § 8, i podejmuje decyzję, czy ze względu na stan zdrowia, w tym stwierdzoną niepełnosprawność, istnieje potrzeba objęcia dziecka kształceniem specjalnym, indywidualnym przygotowaniem przedszkolnym, indywidualnym nauczaniem, zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi lub wczesnym wspomaganiem rozwoju. Decyzja jest podejmowana większością głosów, a zebrana dokumentacja stanowi kluczowy materiał wspierający ten proces. Z każdego posiedzenia jest sporządzany protokół zawierający rozstrzygnięcie z uzasadnieniem, ewentualne odmienne stanowiska członków zespołu, opinię wnioskodawcy oraz informacje o obecnych na posiedzeniu zespołu osobach z głosem doradczym i ich stanowiskach. Celem protokołu jest pełne i przejrzyste udokumentowanie przebiegu posiedzenia oraz podjętych decyzji. Protokół podpisywany jest przez wszystkie osoby uczestniczące w posiedzeniu zespołu, co zapewnia transparentność i wiarygodność całego procesu orzekania.

Terminy wydawania orzeczeń zostały określone w przepisach jako maksymalnie 30 dni, a w przypadkach szczególnych – do 60 dni od dnia złożenia lub uzupełnienia wniosku, co dotyczy orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego oraz zajęć rewalidacyjno-wychowawczych (§ 13). Natomiast orzeczenia w sprawie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego oraz indywidualnego nauczania powinny być wydawane w terminie do 14 dni (§ 14). Wprowadzenie tych regulacji przyczynia się do usprawnienia pracy zespołów orzekających.

W trakcie konsultacji poprzedzających prace nad projektem, zwrócono uwagę na potrzebę uproszczenia treści wzorów orzeczeń i opinii. Projekt w § 16–19 określa zakres treści i warunki wydawania orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego, indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego, indywidualnego nauczania, zajęć rewalidacyjno-wychowawczych oraz opinii o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju. W ramach tych przepisów doprecyzowano regulacje dotyczące diagnozy i wydawanych zaleceń w powyższych orzeczeniach i opiniach.

Wprowadzone zmiany podkreślają znaczenie całościowego podejścia do diagnozy dziecka. Powinna ona obejmować nie tylko rozpoznanie indywidualnych predyspozycji i trudności ucznia, ale również uwzględniać wpływ czynników środowiskowych, które mogą oddziaływać na jego funkcjonowanie. Celem takiej diagnozy jest dogłębne zrozumienie sytuacji dziecka – zarówno w kontekście jego mocnych stron, jak

i obszarów wymagających wsparcia – oraz precyzyjne określenie indywidualnych potrzeb edukacyjnych i rozwojowych. Na podstawie wyników diagnozy zespół opracowuje zalecenia dotyczące dalszego postępowania z dzieckiem lub uczniem. Określa w nich formy i rodzaje wsparcia adekwatne do potrzeb dziecka, w tym działania możliwe do realizacji w ramach bieżącej pracy nauczycieli oraz współpracy z innymi nauczycielami i specjalistami. W zależności od sytuacji dziecka lub ucznia, mogą zostać zaproponowane zajęcia o charakterze socjoterapeutycznym, resocjalizacyjnym lub rewalidacyjnym – wszystkie ukierunkowane na wsparcie rozwoju oraz poprawę jego funkcjonowania w środowisku szkolnym i poza nim. Wskazano również na konieczność zapewnienia pomocy dydaktycznych oraz specjalistycznego sprzętu. Zespół został ponadto zobowiązany do przedstawienia w orzeczeniu informacji na temat wpływu realizacji obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego, obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki – na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe – na prawidłowy rozwój psychospołeczny dziecka lub ucznia. Informacja ta ma istotne znaczenie dla rodziców, którzy rozważają złożenie wniosku o takie zezwolenie. Umożliwia im ocenę potencjalnych ograniczeń w zakresie zapewnienia dziecku odpowiedniego wsparcia edukacyjnego, wynikających ze specyfiki organizacji kształcenia poza szkołą, np. braku możliwości zapewnienia wsparcia ze strony dodatkowo zatrudnionej kadry pedagogicznej (nauczyciel współorganizujący), a także trudności w zapewnieniu wsparcia o charakterze społecznym. Tym samym pozwala podjąć świadomą decyzję co do wyboru formy realizacji obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki poza szkołą. Przepisy wskazują, że orzeczenia o potrzebie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego lub indywidualnego nauczania nie wydaje się dziecku lub uczniowi, który spełnia obowiązek rocznego przygotowania przedszkolnego lub obowiązek szkolny lub nauki na podstawie wspomnianego zezwolenia z art. 37 ust. 1 ww. ustawy. W przypadku dzieci wymagających wsparcia komunikacyjnego zespół powinien rekomendować alternatywne metody komunikacji (AAC).

Projektodawca nakłada obowiązek podpisania orzeczenia lub opinii przez przewodniczącego i wszystkich członków zespołu, co potwierdza kolegialny charakter decyzji orzekającej i odpowiedzialność całego zespołu za treść tych dokumentów. W obszarze prawa oświatowego pogląd ten jest ugruntowany w orzecznictwie sądowno-administracyjnym, dotyczącym decyzji wydanych przez komisje rekrutacyjne działające na podstawie przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Projekt wprowadza regulacje upraszczające oraz ujednolicające formę 15 wzorów orzeczeń i opinii stanowiących załączniki do rozporządzenia, w oparciu o przepisy § 16–19 i § 25. W pozostałych wzorach orzeczeń zmiany mają charakter wyłącznie redakcyjny. Zmiany te mają na celu podniesienie przejrzystości dokumentów dla rodziców, nauczycieli oraz innych adresatów, a także usprawnienie funkcjonowania zespołów. Uproszczona formuła treści przyczynia się do skrócenia czasu sporządzania dokumentów oraz ograniczenia ryzyka wystąpienia błędów formalnych.

Jednym z postulatów zgłoszonych w toku konsultacji z pracownikami poradni psychologiczno-pedagogicznych była potrzeba doprecyzowania przepisów umożliwiających wydanie orzeczenia lub opinii o braku potrzeby danego wsparcia w przypadku zmiany okoliczności, które stanowiły podstawę wcześniejszego rozstrzygnięcia. W odpowiedzi projekt rozporządzenia wprowadza odpowiednie regulacje, które umożliwiają wydanie orzeczenia o braku potrzeby kształcenia specjalnego lub zajęć rewalidacyjno-wychowawczych (§ 22 projektu rozporządzenia), o braku potrzeby indywidualnego obowiązkowego przygotowania przedszkolnego lub indywidualnego nauczania (§ 24 projektu rozporządzenia), oraz opinii o braku potrzeby wczesnego wspomagania rozwoju (§ 29 projektu rozporządzenia), w przypadku zmiany okoliczności. Rozwiązania te zwiększają przejrzystość, elastyczność i aktualność wydawanych dokumentów, umożliwiając ich dostosowanie do zmieniających się potrzeb dziecka. Dodatkowo, jako wzmocnienie działań

mających na celu dobro dziecka, w § 31 ust. 3–5, wprowadzono obowiązek przekazania orzeczenia lub opinii do przedszkola, innej formy wychowania przedszkolnego, szkoły lub ośrodka, do których uczęszcza dziecko, w terminie 14 dni od ich wydania, co umożliwiłszy szybszy dostęp do odpowiedniego wsparcia. Orzeczenie lub opinia są przekazywane w jednym egzemplarzu do wnioskodawcy (ust.1-2) oraz dyrektora przedszkola, szkoły lub ośrodka, do których uczęszcza dziecko lub uczeń objęty danym orzeczeniem lub opinią. Dokumenty te zawierają szczegółowe zalecenia dotyczące organizacji pracy z dzieckiem, dostosowane do jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych. Ponadto proces wydania orzeczenia lub opinii wiąże się z istotnym nakładem czasu, środków publicznych oraz pracy specjalistów. Z uwagi na konieczność efektywnego wykorzystania zasobów, procedura orzecznicza powinna być uruchamiana tylko w sytuacjach, gdy możliwe jest zapewnienie wymaganego wsparcia w przedszkolu, szkole lub ośrodku. W przypadku braku decyzji o kształceniu specjalnym, rodzic lub pełnoletni uczeń mogą zrezygnować ze złożenia wniosku o orzeczenie.

Odpowiadając na kolejne postulaty środowiska pracowników poradni i nadzoru pedagogicznego dotyczące wydłużenia terminu rozpatrzenia odwołania od orzeczenia przez kuratora oświaty w § 32 wprowadzono przepis dotyczący wydłużenia okresu rozpatrywania odwołania. Określono, że kurator oświaty rozpatruje odwołania w terminie nie dłuższym niż 21 dni. Dodatkowo, w przypadku konieczności zasięgnięcia opinii u specjalistów, kurator oświaty rozpatruje odwołanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej opinii. Zmiany te sprawią, że proces odwoławczy stanie się bardziej elastyczny i dostosowany do indywidualnych okoliczności i spraw. Może to poprawić jakość decyzji, ponieważ umożliwi zebranie pełniejszych informacji w sprawach dzieci i uczniów, które wymagają dodatkowego rozpatrzenia lub konsultacji z ekspertami. Jednocześnie wyznaczenie 21 dniowego terminu na przedłużenie procedury będzie gwarantować, że proces nie będzie się nadmiernie przeciągał.

Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Działania na rzecz podnoszenia jakości kształcenia uczniów ze zróznicowanymi potrzebami edukacyjnymi podejmowane są przez wszystkie kraje Unii Europejskiej. Informacje dotyczące systemów edukacyjnych w Europie są zbierane i opracowywane przez EURYDICE, zinstytucjonalizowaną sieć zbierającą, przetwarzającą oraz rozpowszechniającą wiarygodne i porównywalne dane. Informacje dostępne są na stronie http://www.eurydice.org.pl/systemy_edukacji_w_Europie. Na stronie jest dostępny również raport przygotowany w 2007 r. przez Polskie Biuro EURYDICE, zawierający m.in. informacje dotyczące rozwiązań innych krajów w zakresie edukacji włączającej i edukacji domowej:

http://www.eurydice.org.pl/sites/eurydice.org.pl/files/edukacja_domowa.pdf. Według informacji zamieszczonych w ww. raporcie, w wielu krajach europejskich rozwiązania w zakresie zapewnienia realizacji obowiązkowej edukacji uczniom z niepełnosprawnościami są analogiczne jak w Polsce.

W Niemczech orzeczenia i opinie dla uczniów są wydawane w kontekście wsparcia edukacyjnego i w przypadku uczniów z niepełnosprawnościami lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Podstawą prawną dotyczącą tych orzeczeń i opinii jest szereg przepisów i regulacji, które różnią się nieco w zależności od landu, ponieważ Niemcy mają system federalny. Niemniej jednak istnieją ogólne przepisy, które stanowią ramy dla wydawania orzeczeń i opinii. Każdy kraj związkowy (Land) w Niemczech ma swoje przepisy dotyczące edukacji, w tym również regulacje dotyczące wsparcia uczniów z różnymi potrzebami edukacyjnymi. Zgodnie z tymi przepisami ustawa o edukacji specjalnej (Sonderschulgesetz) i ustawy o wspieraniu uczniów (Schulgesetz) uczniowie, którzy mają specjalne potrzeby edukacyjne, mogą otrzymać

orzeczenie o potrzebie wsparcia (Förderbedarfsfeststellung). Takie orzeczenie wydawane jest na podstawie indywidualnych potrzeb ucznia i może dotyczyć różnych aspektów, takich jak kształcenie w szkole specjalnej, wsparcie psychologiczne, dydaktyczne czy terapeutyczne. Ustawa o zapewnieniu usług edukacyjnych dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami (Rehabilitation Act) – zapewnia wsparcie dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami. Opinie pedagogiczne i psychologiczne wydawane przez specjalistów (pedagogów, psychologów) są wykorzystywane do oceny potrzeb edukacyjnych ucznia. Wydawanie opinii jest istotnym elementem w procesie orzeczniczym, szczególnie w przypadkach uczniów z trudnościami w nauce, zaburzeniami zachowania, zaburzeniami rozwojowymi, czy innymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Procedura wydawania orzeczeń i opinii jest złożona. Zwykle rozpoczyna się od wniosku ze strony szkoły, rodziców lub innych instytucji. Następnie komisja specjalistów (lekarzy, pedagogów, psychologów) ocenia potrzeby ucznia, a na podstawie tej oceny wydawane jest orzeczenie lub opinia. Wydawanie orzeczeń jest procesem wieloetapowym, obejmującym: przeprowadzenie badań diagnostycznych (np. testy psychologiczne), konsultacje z nauczycielami, rodzicami oraz specjalistami. Decyzję komisji orzekającej, która może obejmować zalecenia dotyczące dalszego wsparcia edukacyjnego. Orzeczenie może wskazywać, czy uczeń ma być skierowany do szkoły specjalnej, czy też może uczęszczać do szkoły ogólnodostępnej z odpowiednimi formami wsparcia (np. asystent nauczyciela, specjalistyczne zajęcia). Szczególny nacisk kładzie się na integrację uczniów z niepełnosprawnościami, oferując różne formy wsparcia w ramach systemu kształcenia ogólnego, jeśli to możliwe. <http://www.schulgesetz-berlin.de/>.

We Francji system orzecznictwa dla dzieci i młodzieży, w tym osób z niepełnosprawnościami, jest częścią szerokiego systemu edukacyjnego, regulowanego przepisami zapewniającymi równość szans i dostosowanie wsparcia do indywidualnych potrzeb uczniów. Centralnym organem zarządzającym jest Ministerstwo Edukacji Narodowej. Kluczowymi aktami prawnymi są: Kodeks Edukacyjny (Code de l'éducation), dekrety i okólniki ministerialne oraz ustawa z 11 lutego 2005 r. o równych prawach i szansach osób niepełnosprawnych.

W ramach systemu działają specjalistyczne zespoły doradcze i diagnostyczne, które oceniają potrzeby edukacyjne uczniów i wydają orzeczenia oraz opinie. Należą do nich Équipe éducative (zespół szkolny identyfikujący trudności i podejmujący działania wspierające) oraz Réseaux d'Aides Spécialisées aux Élèves en Difficulté (RASED) – sieć pomocy pedagogicznej i psychologicznej w szkołach podstawowych. Kluczową rolę pełni Maison Départementale des Personnes Handicapées (MDPH), odpowiedzialne za wydawanie oficjalnych orzeczeń o potrzebie wsparcia edukacyjnego. Wyróżnia się dwa typy dokumentów: opinię i orzeczenie. Opinia, przygotowywana przez psychologów lub zespoły RASED, ma charakter doradczy i zawiera zalecenia dotyczące wsparcia i dostosowań programowych. Orzeczenie, wydawane przez MDPH na podstawie wniosku rodziców i dokumentacji specjalistycznej, jest decyzją administracyjną formalnie uprawniającą m.in. do korzystania z asystenta edukacyjnego (AESH), klas specjalnych (ULIS), dostosowań egzaminacyjnych oraz indywidualnego programu nauczania (PPS). Procedura uzyskania orzeczenia obejmuje zgłoszenie potrzeby przez rodziców, nauczycieli lub psychologa, zebranie dokumentacji specjalistycznej, złożenie wniosku do MDPH, a następnie analizę przez zespół wielospecjalistyczny (Équipe Pluridisciplinaire). Na podstawie zebranych materiałów zespół wydaje rekomendacje, a następnie orzeczenie. Rodzice mają prawo do pełnej informacji, wyrażenia zgody, a także odwołania się od decyzji MDPH. Orzeczenia i opinie są fundamentem indywidualizacji nauczania oraz organizacji odpowiedniego wsparcia edukacyjnego. Dzięki nim możliwe jest tworzenie indywidualnych planów edukacyjnych, wdrażanie środków kompensacyjnych i zapewnienie równego dostępu do edukacji dla uczniów z niepełnosprawnościami lub trudnościami w nauce. Ten system wpisuje się w francuską politykę edukacyjną

kładącą nacisk na równość szans i pełne uczestnictwo dzieci w życiu szkolnym.

- <https://www.legifrance.gouv.fr/>

W Portugalii system orzecznictwa dla uczniów z niepełnosprawnościami oraz specjalnymi potrzebami edukacyjnymi stanowi integralną część prawa dotyczącego edukacji, który zapewnia równość szans i dostosowane wsparcie. Przepisy dotyczące tego obszaru zawarte są w Kodeksie Edukacyjnym oraz Ustawie o Edukacji Specjalnej, które nakładają obowiązek dostosowania edukacji do indywidualnych potrzeb uczniów. W szkołach działa zespół edukacyjny (Equipa Educativa), który ocenia trudności uczniów i opracowuje odpowiednie wsparcie. Zespół składa się z nauczycieli, pedagogów, psychologów i terapeutów. W systemie funkcjonują centra diagnostyczne i orzecznicze - Centra Diagnostyki i Rehabilitacji Edukacyjnej oraz Instytut Edukacji Specjalnej, które są odpowiedzialne za wydawanie orzeczeń dotyczących potrzeby wsparcia edukacyjnego. Uczniowie z orzeczeniami mogą korzystać z różnych form wsparcia, takich jak zajęcia integracyjne, które odbywają się w zwykłych klasach z dostosowanymi metodami nauczania, zajęcia w klasach specjalnych, pomoc asystenta edukacyjnego oraz indywidualne plany nauczania. Procedura uzyskania orzeczenia rozpoczyna się od zgłoszenia potrzeby przez rodziców, nauczycieli lub psychologów szkolnych. Następnie zbierana jest dokumentacja, w tym opinie specjalistów, na podstawie której rodzice składają wniosek do odpowiednich instytucji. Po analizie dokumentów wydawane jest orzeczenie, które może obejmować różne formy wsparcia. W przypadku braku zgody rodziców z decyzji rodzice mają prawo do odwołania się. Rodzice w Portugalii pełnią istotną rolę w procesie diagnostycznym i decyzyjnym. Mają prawo do pełnej informacji o wynikach diagnozy oraz do wyrażenia zgody na proponowane działania. W portugalskim systemie edukacyjnym istnieją także wyzwania, takie jak zróżnicowana jakość wsparcia w różnych regionach, potrzeba dostosowania systemu do nowych technologii oraz integracja dzieci imigrantów. Mimo tych trudności portugalski system edukacji dąży do zapewnienia równego dostępu do wsparcia edukacyjnego dla dzieci z trudnościami w nauce i niepełnosprawnościami – eportugal.gov.pt

We Włoszech system orzecznictwa dla uczniów z niepełnosprawnościami opiera się na zasadach inkluzji, zapewniając równy dostęp do edukacji dla wszystkich uczniów, niezależnie od ich trudności. Kluczowe przepisy regulujące ten system to Prawo o ochronie osób z niepełnosprawnościami (Legge 5 febbraio 1992, n. 104), Ustawa o edukacji dzieci z trudnościami w nauce oraz przepisy zawarte w Kodeksie Edukacyjnym. mininterno.net+2it.wikipedia.org+2it.wikipedia.org+2. W szkołach działają Zespoły Wsparcia Specjalistycznego (Equipe di Supporto Specialistico), które współpracują z nauczycielami i specjalistami, aby zidentyfikować potrzeby uczniów. Zespół ten składa się z psychologów, pedagogów specjalnych, terapeutów oraz nauczycieli i pracuje bezpośrednio w szkołach, przeprowadzając obserwacje uczniów, konsultacje oraz indywidualne oceny. Ponadto działają Centra Diagnostyki Psychopedagogicznej (Centri di Diagnosi Psicopedagogica), które są odpowiedzialne za bardziej szczegółową ocenę trudności uczniów. Są to placówki specjalizujące się w diagnozie trudności w nauce, dysleksji, ADHD oraz innych zaburzeń rozwojowych i neurologicznych. W tych centrach zespoły diagnostyczne opracowują szczegółowe raporty oraz rekomendacje dotyczące dalszego wsparcia. Po dokonaniu diagnozy rodzice składają wniosek o orzeczenie do Regionalnych Biur Edukacyjnych (Uffici Scolastici Regionali), które są odpowiedzialne za wydanie oficjalnego orzeczenia. Orzeczenie to wskazuje na formy wsparcia, jakie uczeń powinien otrzymać, w tym zajęcia w klasach integracyjnych, indywidualne programy nauczania, pomoc nauczyciela asystenta lub dostosowania w programie nauczania. Włoski system edukacyjny kładzie szczególny nacisk na indywidualizację nauczania, co oznacza dostosowanie metod i treści nauczania do indywidualnych potrzeb ucznia. Rola rodziców w systemie edukacyjnym jest kluczowa, ponieważ mają oni prawo do pełnej informacji na temat potrzeb edukacyjnych dziecka oraz uczestniczą w opracowywaniu planów wsparcia.

Rodzice mają również prawo do odwołania się od decyzji administracyjnych, jeśli uznają, że wsparcie edukacyjne nie jest adekwatne do potrzeb dziecka. System edukacyjny we Włoszech stawia na równość szans i dąży do pełnej inkluzji uczniów z trudnościami edukacyjnymi, zapewniając im dostęp do odpowiedniego wsparcia edukacyjnego - temi.camera.it.

Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Dzieci/uczniowie z orzeczeniem o kształceniu specjalnym, w tym: niewidomi słabowidzący niesłyszący słabosłyszący autyzm, w tym zespół Aspergera	353 040 w tym: 196 8487 1779 12146 127477	dane własne – system informacji oświatowej według stanu na dzień 30.09.2024 r.	Nie można dokładnie określić grupy, na którą będzie oddziaływać regulacja, ponieważ nie można przewidzieć ile dzieci i uczniów niesłyszących, słabosłyszących, niewidzących, słabowidzących oraz z autyzmem, w tym zespołem Aspergera. w danym roku szkolnym będzie wymagać pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Jest to uzależnione od sytuacji indywidualnej każdego dziecka i ucznia.
Publiczne poradnie psychologiczno-pedagogiczne	606	dane własne – system informacji oświatowej	Zmiany dotyczące organizacji pracy.
Pracownicy publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych	10 000	dane własne – system informacji oświatowej według stanu na dzień 30.09.2024 r.	Zmiany dotyczące organizacji pracy. Około 2 000 osób będzie korzystało ze wsparcia szkoleniowego w związku z przygotowaniem do wydawania orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego.

Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do zaopiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440), reprezentatywne organizacje pracodawców zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) i partnerów społecznych, tj. przez:

- 1) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia spowoduje zwiększenie wydatków: Szkolenia 2 000 specjalistów z poradni psychologiczno-pedagogicznych 163 000,00 zł w 2025 r. – budżet państwa; Wyposażenie 219 poradni psychologiczno-pedagogicznych w narzędzia i materiały do badania – finansowanie ze środków programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego w konkursie „Kompleksowe wsparcie poradni psychologiczno-pedagogicznych”; Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Środki finansowe na szkolenia 2 000 specjalistów z poradni psychologiczno-pedagogicznych w 2025 r. kwocie 163 000,00 zł zostały zaplanowane w budżecie państwa w cz. 30 – Oświata i wychowanie.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Źródło danych: Ośrodek Rozwoju Edukacji publiczna placówka doskonalenia nauczycieli o zasięgu ogólnokrajowym prowadzona przez Ministra Edukacji. Program Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego; Priorytet FERS.01 Umiejętności; Działanie 01.06 Edukacja włączająca; Nabór nr FERS.01.06-IP.05-001/24; Kompleksowe wsparcie poradni psychologiczno-pedagogicznych – zapewnienie szkoleń, wsparcia merytorycznego oraz finansowego (granty) dla wszystkich publicznych poradni. Dokument pt. „Koncepcja rozwoju poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego” przygotowany w ramach projektu „Przygotowanie kompleksowego wsparcia poradni psychologiczno-pedagogicznych”, realizowanego w ramach FERS.

	Pozostałe zmiany nie będą wymagały nakładów finansowych i zwiększenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ będzie dotyczyło wykonania orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (w ramach obowiązków służbowych). Projektowane rozporządzenie nie poszerza grupy dzieci lub uczniów, dla których są wydawane ww. orzeczenia. Poszerza jedynie możliwości zespołów orzekających w publicznych poradniach do wydawania orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego dla dzieci i uczniów uczęszczających do przedszkoli, szkół i ośrodków, mających siedzibę na terenie działania poradni. Projektowane rozwiązanie będzie miało pozytywne skutki społeczne, umożliwiając zwiększenie dostępności do poradni psychologiczno-pedagogicznych dla dzieci i uczniów niesłyszących, słabosłyszących, niewidomych, słabowidzących oraz z autyzmem, w tym zespołem Aspergera oraz ich rodzin oraz szybsze uzyskanie dla nich pomocy i wsparcia. Przełoży się również na bardziej efektywną współpracę poradni i przedszkoli/szkół oraz skrócenie okresu oczekiwania na wsparcie ze strony poradni.
--	--

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łączni e (0- 10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązanie przyniesie korzyści społeczne. Dzieci oraz uczniowie uczęszczający do przedszkoli, szkół i ośrodków znajdujących się w obszarze działania poradni będą mogli szybciej otrzymać pomoc i wsparcie, a czas oczekiwania na wizytę dla tej grupy dzieci i uczniów i ich rodzin zostanie skrócony. Zmiana ta pozytywnie wpłynie również na życie rodzinne, umożliwiając rodzicom tych dzieci i uczniów uzyskanie pomocy bliżej miejsca zamieszkania i skorzystanie z dostępnych w poradniach form pomocy psychologicznej.
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na sytuację rodzinną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, ze względu na odciążenie rodzin w organizacji dla dzieci i uczniów, których stan zdrowia znacznie utrudnia samodzielne funkcjonowanie, korzystania z pomocy blisko miejsca zamieszkania.
Niemierzalne	–	–
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy.
Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności)		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Nie dotyczy.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie przepisów rozporządzenia nastąpi po jego wejściu w życie. Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów § 7 ust. 6 i 7 oraz § 8, które wejdą w życie z dniem 1 kwietnia 2026 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu zostanie przeprowadzona poprzez analizę: 1) danych gromadzonych za pośrednictwem systemu informacji oświatowej; 2) informacji pozyskanych w ramach kontroli planowych przeprowadzonych przez kuratorów oświaty z wykorzystaniem arkusza kontroli.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	